

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra LUFTSKIPPEREN OG ATHEISTEN ET DIGT (1852)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 30. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm03-shoot-idm140319432256432/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind

O De maa tro mig, jeg i Deres Jammer  
Og usle Tilstand sætter klart mig ind.  
Ved Deres Naturaljer jeg mig skammer,  
Jeg føler Kuldens Stik i Deres Skind,  
Hvis Frysens, Gysen, ikke just mig lammer,  
Men gjør saa flaut og fastende mit Sind;  
Thi selsomt nok, at De af Kulde gungrer,  
Paa mig har gjort den Virkning, at jeg hungrer.

I denne Hunger maa en dygtig Prop  
Af stegte Duer, som den synes kræve ---  
Knap var det sagt, før Anton vild sprang op,  
For Bænken mellem dem at overskræve,  
Med hævnfyldt Sind, med strakt Athleterkrop,  
Med kampbegjærlig Arm og knyttet Næve,  
Mens frem i Skum der styrted fra hans Mund:  
Skurk! Nidding! Djævel! Blod- og Helvedhund!

Jeg til din Frækhed længe nok har tiet,  
Jeg længe nok din Spot en Skive var,  
Imens din egen Ondskab mig indvied  
I Skurkestregen, Du bedrevet har,  
Jeg gjennemskuer klart Forræderiet,  
Din lumpne Daad mig ligger aabenbar;  
Jeg læser, Satan, i din lumske Mine,  
Hvor høit Du her Dig fryder ved min Pine.

Men med dit Liv Du skal din Daad betale,  
Dit Øie skal ei see den næste Sol!  
Javist — lo Montechrist — Du godt kan prale.  
Afvei'n, du Nøgne! Seer Du min Pistol?  
Ikkun et Skridt, saa la'er jeg Hanen gale,  
Og til din Baare bliver vor Gondol.  
Saa kun et Spark til Aadslet, og begravet  
Du ligger tusind Favne dybt, i Havet.

Her tog af Antons Pande skarpt han Slgte,  
Og Anton, hvem i Næsen Krudtet stank,  
Paa eengang følte sine Kræfter svigte,  
Og trods Athleten, der sig hæved rank,  
For til en Dødskamp Fjenden at forpligte,  
Han krummet som en Orm tilbage sank,  
Endnu i Faldet hvislende med Braadden,  
Dengang Popoen han slog haardt mod Baaden.